

Islám není jen posledním systémem Tradice, je také nejobsáhlejší, neboť v sobě zahrnuje vše předchozí a stojí společně s prapůvodní védantou nejbližší ideji integrální tradice. Jeho cílem je stát se „archou Tradice“. Evola neřekl nikdy nic proti islámu, jehož bojového a mužského ducha obdivoval. Ale považoval jej chybně pouze za semitskému duchu přizpůsobenou formu. To je pravdou pouze v jeho historickém a regionálním výrazu, v Persii jej prodchl iránsko-árijský duch, jak ukazuje například solární metafyzika Suhravardího a súfistické školy Išraq. V Turecku turánský duch (z části i v Maďarsku) ve spojení s dědictvím Byzance. To vše, aniž by muselo dojít k jeho zfalšování. Lze mluvit i o mughalské kultuře, o schopnosti islámu zvednout i černé africké kmeny na vyšší úroveň, než se to kdy podařilo křesťanství. Krátce: Není důvod, aby islám nemohl pro moderní Evropany představovat také alternativu k modernímu světu. To není jen plytké tvrzení, má metafyzický základ:

neosobnost islámského pojmu Boha, jeho ryze monoteistická forma, která odmítá jeho jakékoliv vypořádání, a rovněž nepřítomnost kněžského stavu (která je vázána na zosobněného Boha).

Claudio Mutti, onen „evolián“, který toho k islámu může říci nejvíce, prozkoumal linii „solárního monotheismu“, která spojuje naši evropskou tradici s islámem. Mohl přitom stavět na práci Franze Altheima, která je bohužel příliš málo známa, bylo by možné též říci zamlčována. Styčná linie s Evolou vede přes pro Evolu důležitého Ludwiga Ferdinanda Clauße, který k islámu přestoupil. Claußovou žákyní je v jisté míře Sigrid Hunkeová, která označila unitarismus (a také „solární monotheismus“) za „vlastní náboženství Evropy“ a potvrdila rovněž silnou spřízněnost s islámem. Hunkeová je autorkou, na niž hojně odkazovala Nová pravice, aniž by ovšem měla nějaký vliv na novopravicové polytheistické dogma.

Úryvek z rozhovoru s Martinem Schwarzem „Ku odrodzeniu Tradycji“, který vyšel v časopise Reakcjonista č. 3. Český překlad poskytla redakce stránek Leiderstjarna.